

KASAS SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Tâ, Sin, Mim.
2. Bunlar, gerçeği açıklayan Kur'an'ın âyetleridir.
3. Resûlüm! İnanacak kimselere anlatman için, Mûsa ile Firavun'un arasında yaşananların bir kısmını, sana -gerçeğe uygun olarak- anlatacağız.
4. Gerçekten Firavun, ülkesinde büyüklük taslayarak ilâhlık davasında bulundu. Halkını gruplara ayırarak, bilhassa İsrâiloğullarını, kızlarını sağ bırakıp erkek çocuklarını öldürmek suretiyle, zayıflatmak istiyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.
- 5-6. Biz ise, o yerde; güçsüzlere ihsanda bulunmak, onları insanlara öncüler yapmak ve dünya hâkimiyeti vermek, onları ülkeye mirasçı kılmak, Firavun ile veziri Hâman'a ve askerlerine de korktukları geleceği göstermek istedik.
7. Mûsa'nın annesine: "Çocuğunu emzir, başına bir şey gelmesinden korktuğunda, onu sandık içinde denize bırak, korkup kaygılanma. Biz, onu tekrar sana geri döndüreceğiz. Kendisini peygamberlerden biri yapacağız" diye ilham ettik.
8. Firavun ailesi, daha sonra kendilerine düşman ve dert olacak çocuğu, ırmakta bulduklarında, acıyarak yanlarına aldılar. Doğrusu; Firavun, Hâman ve askerleri böyle yapmakla yanıldılar.
9. Firavun'un hanımı: "İkimizin de gözü aydın olsun. Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur, ya da onu evlat ediniz" dedi. Halbuki yaptıklarının farkında değillerdi.
10. Mûsa'nın annesi, gönlü bomboş, evlat hasretiyle sabahladı. Sözümüze inananlardan olması için kalbine metanet vermeseydik, az kalsın işi açığa vuracaktı.
11. Annesi, Mûsa'nın kız kardeşine, kardeşinin izini takip etmesini söyledi. O da, fark ettirmeden uzaktan gözetledi.
12. Biz, Mûsa'nın, sütannelerin sütünü emmesine müsaade etmedik. Bunun üzerine kız kardeşi, Firavun'un adamlarına: "Size, onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verip eğitecek bir aile tavsiye edeyim mi?" diye sordu.
13. Nihâyet Mûsa'yı; gözü aydın olsun, gam çekmesin ve Allah'ın verdiği sözün gerçek olduğunu bilsin diye annesine geri verdik. Fakat yine de pek çoğu bilmezler.
14. Mûsa, ergenlik çağına ulaşınca, Biz ona ilim ve hikmet verdik. İşte Biz, iyi kullarımızı böyle mükâfatlandırırız.
15. Mûsa, halk istirahat halindeyken, habersizce Firavun'un sarayından çıkıp şehre girdi. Orada, biri kendi tarafından, biri de düşman tarafından iki kişiyi kavga ederken buldu. Kendinden olan kişi, düşmana karşı yardım istedi. Mûsa da düşmandan olan adama bir yumruk vurarak ölümüne sebep oldu. Mûsa: "Bu, şeytanın işindedir. O, gerçekten saptırıcı, açık bir düşmandır.
16. Ey Rabbim! Ben kendimi yazık ettim, artık beni bağışla" dedi. Bunun üzerine Allah,

onu bağışladı. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

17. Mûsa: “Ey Rabbim! Bana verdiğin nimetler hakkı için, bir daha suçlulara arka çıkmayacağım” dedi.
18. Şehirde, korku içinde etrafı kontrol ederek sabahladı. Ve birden, dün kendinden yardım isteyen adamın, yine feryat ettiğini gördü. Mûsa ona: “Belli ki sen, bir azgınsın” dedi.
19. Sonunda Mûsa, ikisinin de düşmanı olan adamı tutmak isterken, yardım isteyen adam, Mûsa'nın kendisine vuracağını zannederek: “Ey Mûsa! Dün birini öldürdün, bugün de beni mi öldüreceksin? Sen, insanların arasını bulmak istemiyorsun. Bu yerde, zorba olup çıkmak istiyorsun” dedi.
20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi: “Ey Mûsa! İleri gelenler, seni öldürmek için aralarında konuşuyorlar. Hemen çık, git. Gerçekten ben, senin iyiliğini isteyenlerdenim” dedi.
21. Mûsa, heyecanla çevreyi gözetleyerek, hemen şehirden çıktı. “Rabbim! Beni zalimlerin elinden kurtar” diye yalvardı.
22. Medyen tarafına yönelince: “Umarım, Rabbim beni doğru yola yöneltir” dedi.
23. Medyen suyunun başına varınca, orada hayvanlarını sulayan birçok insan buldu. Onların gerisinde de hayvanlarını suya salmamak için uğraşan iki kız gördü. Onlara: “Sizin durumunuz nedir?” diye sordu. Kızlar: “Çobanlar sulayıp çekilmeden, biz sulayamayız. Babamız yaşlı bir zattır” dediler.
24. Mûsa, bunun üzerine onların hayvanlarını sulayıp gölgeye çekildi. Ve: “Rabbim! Doğrusu bana ihsan edeceğin her hayra muhtacım” dedi.
25. Daha sonra, o iki kızdan biri, utanan bir eda ile yanına geldi. “Babam seni çağırıyor. Bizim için sulama ücreti verecek” dedi. Mûsa, gelip başından geçenleri anlatınca, Şuayb: “Korkma! Artık o zalimler topluluğundan kurtuldun” dedi.
26. Şuayb'ın iki kızından biri: “Babacığım, onu ücretle çoban tut. Çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı, bu; güçlü ve güvenilir kişidir” dedi.
27. Şuayb: “Bana sekiz yıl çalış, bu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan, o da sendendir. Ben, sana güçlük vermek istemem. İnşaallah beni iyilerden bulacaksın” dedi.
28. Mûsa: “Bu, seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem, demek ki bana itiraz edilmeyecek. Söylediklerimize Allah vekil” dedi.
29. Nihâyet Mûsa, süreyi doldurup ailesiyle beraber yola çıktığı zaman, Tur dağının sağ yanında bir ateş gördü. Ailesine: “Siz bekleyin! Ben bir ateş gördüm. Belki size oradan bir haber veya bir ateş getiririm de ısınırsınız” dedi.
30. Sonra oraya gelince, o kutsal vadinin sağ kıyısındaki ağaç tarafından kendisine: “Ey Mûsa! Alemlerin Rabbi olan Allah benim,

31. Şimdi âsâ'nı yere bırak" denildi. Mûsa, asayı bıraktığında yılan gibi hareketli görünce, dönüp arkasına bakmadan uzaklaştı. Kendisine "Ey Mûsa! Beri gel, korkma. Çünkü sen güvende olanlardansın.
32. Elini koynuna koy, kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bu ikisi, Firavun ve adamlarına karşı sana Rabbinden verilen iki delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan toplum olmuştur" buyuruldu.
33. Mûsa: "Rabbim! Ben, onlardan birini öldürmüştüm. Bu yüzden onların beni öldürmesinden korkuyorum.
34. Kardeşim Harun'un dili benden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak gönder. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum" dedi.
35. Allah: "Seni kardeşinle destekleyeceğiz ve size öyle bir güç vereceğiz ki, mucizelerimiz sayesinde onlar size el uzatamayacaklar. Siz ve size tabi olanlar üstün geleceksiniz" buyurdu.
36. Mûsa, apaçık mucizelerimizle, Firavun ve adamlarının yanına geldiğinde: "Bu, uydurma bir sihirdir. Daha önce gelip geçen atalarımızdan, böyle bir şey işitmedik" dediler.
37. Mûsa: "Benim Rabbim, kendi katından kimin hidâyet rehberi getirdiğini ve hayırlı sonun kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa eremezler" dedi.
38. Firavun: "Ey efendiler! Ey benim danışmanlarım! Ben, sizin benden başka ilâhınız olduğunu bilmiyorum. Ey Hâman! Haydi, benim için çamurun üzerine ateş yakarak tuğla üretip, bana büyük bir kule yap. Belki ben, oraya çıkıp Mûsa'nın ilâhına ulaşırım. Aslında ben, onun yalancılardan olduğuna inanıyorum" dedi.
39. O ve askerleri, memlekette haksız yere büyüklük tasladılar ve huzurumuza dönmeceklerini sandılar.
40. Biz de, onu ve askerlerini yakalayıp denize attık. Habîbim! Şimdi bak, zalimlerin sonu nasıl oldu.
41. Onları, ateşe çağıran önderler yaptık. Artık onlar, kıyamet günü yardım göremeyeceklerdir.
42. Bu dünya hayatında, onların arkalarına bir lanet bıraktık. Onlar, kıyamet gününde de, pek çirkin bir halde olacaklardır.
43. Andolsun ki Biz, evvelki bazı nesilleri yok ettikten sonra Mûsa'ya da, düşünüp öğüt alsınlar diye -insanların gönül gözlerini aydınlatacak; ışık, hidâyet ve rahmet olmak üzere- Tevrat'ı verdik.
44. Resûlüm! Sen, Mûsa'ya emrimizi vahyettiğimiz sırada, Tur dağının batı yamacında bulunmuyordun ve o olayı görenlerden de değildin.
45. Fakat Biz, Mûsa'dan sonra birçok nesiller yarattık. Onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Habîbim! Sen, Medyen halkı arasında da oturmadın ki, âyetlerimizi onlardan işiterek okumuş olasın. Fakat bütün bunları gönderen Biziz.

46. Sen, Mûsa'ya seslendiğimiz zaman da, Tur dağının yanında değildin. Ama senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman için, seni, Rabbinden bir rahmet olarak gönderdik. Belki düşünüp öğüt alırlar.
47. Resûlüm! Eğer Kureyş kavmi, kendi elleriyle kazandıkları küfür ve zulüm yüzünden başlarına bir belâ geldiğinde: “Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de, âyetlerine uyup, mü'minlerden olsaydık” diyecek olmasalardı seni göndermezdik.
48. Fakat onlara, tarafımızdan hak peygamber gelince: “Mûsa'ya verilen mucizelerin benzeri, buna da verilmeli değil miydi?” dediler. Peki, daha önce Mûsa'ya verilen inkâr etmemişler miydi? “Birbirini destekleyen iki büyü. Doğrusu Biz, hiçbirine inanmıyoruz” demişlerdi.
49. Habîbim! Onlara de ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından Kur'an ve Tevrat'tan daha doğru bir kitap getirin de, ben ona uyayım.”
50. Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın, kendi hevesine uyandan daha kötü kim olabilir? Şüphe yok ki Allah, zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.
51. Andolsun ki Biz, düşünüp öğüt alsınlar diye, Kur'an âyetlerini onlara birbiri ardınca ulaştırdık.
52. Kur'an'dan önce kendilerine kitap verdiğimiz ilim sahipleri, buna da inanırlar.
53. O ilim sahiplerine Kur'an okunduğunda: “Buna inandık. Çünkü o, Rabbimizden gelen gerçektir. Zaten biz, ondan önce de İSLAM'ı kabul etmiş kimselerdik” derler.
54. İşte o inananlar, sabrettikleri için çifte mükâfat alırlar. Bunlar, kötülüğü iyilikle uzaklaştırırlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da Allah yolunda harcarlar.
55. O inananlar, boş söz işittiklerinde, ondan yüz çevirirler. Ve: “Bizim işimiz bize, sizin işiniz size. Size selâm olsun. Biz, cahillerle arkadaşlık etmeyiz” derler.
56. Habîbim! Sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin. Fakat Allah, dilediğine hidâyet eder. Hidayete gelecekleri en iyi bilen de O'dur.
57. Mekkeli müşrikler: “Doğru söylüyorsun ama biz, seninle doğru yola uyarsak, yerimizden yurdumuzdan oluruz” dediler. Oysa, tarafımızdan bir rahmet olarak Biz onları, her türlü ürünün getirilip toplandığı; güvenli, dokunulmaz bir yer olan Mekke-i Mükerreme'ye yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu, bunun, Allah'ın bir lütuf ve ihsanı olduğunu bilmez de, başkalarından korkarlar.
58. Biz, kazançlarının çokluğu sebebiyle şımarmış nice beldeyi helâk ettik. İşte, kendilerinden sonra pek az kimsenin içinde kalabildiği meskenleri. Onların hepsi helâk olup gitti. Onların mülküne hakiki sahip ise Biziz.
59. Senin Rabbin, memleketlerin ana merkezlerine, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamber göndermedikçe, o memleketleri helâk etmez. Zaten Biz, halkı zalim olan memleketleri helâk ettik.
60. Size verilenler, dünya hayatının nimet ve lezzetidir. Allah katında olanlar ise, daha hayırlı ve daha devamlıdır. Halâ düşünmeyecek misiniz?

61. Kendisine cenneti vadettiğimiz ve ona kavuşacak olan kimse; dünya hayatından nasiplendirdiğimiz, sonra da cezalandırmak için kıyamet günü huzurumuza getirilen kimse gibi midir? Elbette değildir.
62. O gün Allah, müşriklere: “Hani, Bana ortak zannettikleriniz nerede?” diye seslenir.
63. Kendilerine azap sözümüz hak olan, şeytan ve insanlardan putlaştırılanlar: “Ey Rabbimiz! Saptırdıklarımız işte karşımızda. Biz, kendi irademizle saptığımız gibi, onların da kendi iradeleriyle sapmalarına sebep olduk. Şimdi, onlardan uzak olup, Sana sığınıyoruz. Zaten onlar, bize tapmıyorlar, kendi heveslerinin peşinde gidiyorlardı” derler.
64. Bu defa puta tapanlara: “Haydi! Ortaklarınızı yardıma çağırın” denir. Çağırırlar, fakat çağrıya cevap alamazlar. Cevap olarak karşılarında yalnız azabı görürler. Ah ne olurdu, dünyada iken hidâyeti kabul etmiş olsalardı!
65. Nitekim Allah o gün, kâfirlere: “Size gönderilen Resullere nasıl cevap vermişsiniz, tutumunuz ne olmuştu” diye sorar.
66. Kâfirlerin birden dünyaları kararır. Bir tek kelime ile de olsa, cevap veremezler. Birbirlerine soracak halleri de yoktur.
67. Fakat inkârdan dönüş yapıp da imân ederek, güzel ve makbul işler yapanlar, kurtuluşa erenler arasında olmayı ümid edebilirler.
68. Allah, dilediğini yaratır, dilediğini de seçer. Onların ise tercih hakları yoktur. Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzak ve yücedir.
69. Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de bilir, açığa vurduklarını da.
70. O, kendisinden başka ilâh olmayan Allah’tır. Dünyada ve ahirette bütün övgüler O’na mahsustur. Hüküm ve hükümlük yalnız O’nundur. Sonunda varacağınız yer de O’nun huzurudur.
71. Habîbim! Mekke halkına de ki: “Söyleyin bakalım! Eğer Allah, geceyi kıyamete kadar devam ettirecek olsa, size Allah’tan başka gündüzü getirecek var mı? Halâ dinlemeyecek misiniz?”
72. De ki: “Söyleyin bakalım! Eğer Allah, gündüzü kıyamete kadar devam ettirecek olsa, size Allah’tan başka istirahat edeceğiniz geceyi getirecek var mı? Hâla gözünüzü açmayacak mısınız?”
73. Rahmetinden dolayı Allah, sizin için gece ve gündüzü yarattı ki, geceleyin dinlenin, gündüzün de hayatınız için çalışıp, Allah’ın lütfundan nasibinizi arayın. Umulur ki şükredersiniz!
74. O gün Allah, müşriklere: “Ortağım olduğumu iddia ettikleriniz hani, nerede?” diye soracak.
75. O gün her ümmetten birer şahit çıkaracağız. Resulleri yalancı sayanlara da: “Haydi bakalım! Varsa deliliniz ortaya koyun” diyeceğiz. Onlar ise, gerçek yaratıcının yalnız Allah olduğunu anlamış, uydurdukları ilâhlar da kendilerini bırakıp kaybolmuşlardır.

- 76.** Karun, Mûsa'nın kavminden idi. Fakat onlara karşı kibirlendi. Ona öyle hazineler verdik ki, anahtarlarını bile güçlü kuvvetli bir bölük zor taşırdı. Kavmi ona: "Şımarma! Şımaranları Allah sevmez.
- 77.** Allah'ın sana verdiği servetle ebedi ahiret yurdunu kazanmaya çalış, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de insanlara iyilik et. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarma. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez" dedi.
- 78.** Karun: "Bu servet, ancak bana bilgim sayesinde verildi" dedi. Peki o, kendisinden önce, daha güçlü ve daha zengin nice nesilleri, Allah'ın helâk ettiğini bilmiyor mu? Helâk vakti geldiğinde, mücrimlere yaptıkları sorulmaz. Çünkü Allah, hepsini hakkiyle bilir.
- 79.** Karun bir gün, bütün ziynet ve ihtişamıyla halkının karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler: "Keşke Karun'unki gibi bizim de servetimiz olsaydı. Gerçekten o, pek büyük bir pay sahibidir" dediler.
- 80.** Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: "Yazıklar olsun size! İmân eden ve güzel işler yapan kimse için, Allah'ın vereceği sevap daha hayırlıdır. Buna da ancak, sabredenler kavuşur" dediler.
- 81.** Sonunda, onu ve sarayını yerin dibine batırdık. Allah'a karşı ona yardım edecek kimsesi olmadığı gibi, kendisini savunacak durumda da değildi.
- 82.** Daha dün, onun yerinde olmayı isteyenler, sabahleyin: "Vay be! Meğer Allah, dilediği kimsenin rızkını bol verir, dilediğini de kıstarmış. Şayet, Allah bize lütfedip esirgemeseydi, bizi de yerin dibine batırırdı. Demek ki, gerçekten kâfirler iflâh olmazmış" dediler.
- 83.** Ahiret yurduna gelince; Biz orayı, dünyada büyüklük taslamayan, bozgunculuğu da arzulamayan kimselere veririz. İyi sonuç, Allah'tan sakınanlarındır.
- 84.** Kim bir iyilikle huzurumuza gelirse, ondan daha hayırlısıyla karşılık görür. Kim de bir kötülükle huzurumuza gelirse, kötülük işleyenler, ancak yaptıklarının karşılığı kadar ceza görürler.
- 85.** Kur'an'ı sana indirerek; onu okumanı, tebliğ etmeni ve bildirdiğine göre hareket etmeni farz kılan Allah, elbette seni tekrar Mekke'ye döndürecek, ahirette de övülmüş bir makam olan en büyük şefaak makamına kavuşturacaktır.
- De ki: "Benim Rabbim, kimin hidayeti getirdiğini ve kimin de apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir."
- 86.** Resûlüm! Bu Kur'an'ın, sana indirileceğini ummuyordun. O, ancak Rabbinden bir rahmet olarak sana vahyedildi. Sen de, sakın kâfirlere arka çıkma.
- 87.** Sakın kâfirler, seni Allah'ın âyetlerini tebliğden alıkoymasınlar. Sen, Rabbine kulluk etmeye çağır. Asla ortak koşanlardan olma.
- 88.** Allah ile beraber, başka bir ilâha kulluk etme. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O'nun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur. Siz ancak, Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz.